

Streda 10. februára 2016 – Popolcová streda

Text: 2M 32, 1 – 6. 15 – 20

¹Keď ľud videl, že Mojžiš dlho neschádza z hory, zhromaždil sa k Áronovi a povedal mu: Nože, urob nám bohov, ktorí pôjdu pred nami; lebo nevieme, čo sa stalo Mojžišovi, mužovi, ktorý nás viedol z Egypta. ²Áron im odvetil: Postfňajte zlaté náušnice, čo majú na ušiach vaše ženy, vaši synovia i vaše dcéry a prineste mi ich! ³Všetok ľud si postfňal zlaté náušnice, čo mali na ušiach, a priniesol ich k Áronovi. ⁴On to prijal z ich rúk, sformoval to rydlom a urobil z toho uliate teľa. Oni povedali: Izrael, toto sú tvoji bohovia, ktorí ťa vyviedli z Egypta. ⁵Keď to Áron videl, postavil pred ním oltár. I zvolal Áron: Zajtra bude sviatok Hospodinov. ⁶Na druhý deň včasráno obetovali spaľované obete a priniesli obete spoločenstva. Potom sa ľud posadil, jedol a pil; nato vstali a zabávali sa. ¹⁵Nato sa Mojžiš obrátil, zostúpil z vrchu a v ruke mal dve dosky svedectva, dosky popísané na oboch stranách; popísané boli z jednej i z druhej strany. ¹⁶Dosky boli Božím dielom i písmo bolo Božím písmom vyrytým na doskách. ¹⁷Keď však Józua počul krik ľudu, povedal Mojžišovi: V tábore je vojnový pokrik. ¹⁸On povedal: To nie je pokrik víťazstva, ani hlas kriku porážky; hlas veselíacich sa počujem. ¹⁹Keď sa priblížil k táboru a videl teľa a tanec, rozhneval sa Mojžiš, odhodil dosky z rúk a rozbil ich pod vrchom. ²⁰Vzal teľa, ktoré urobili, spálil ho a rozdrvil na prach, vysypal ho na vodu a dal piť Izraelcom.

Piesne: ES č. 247, 304

Zamyslenie nad Božím slovom:

V dobe putovania púšťou Boh od Izraelcov žiadal pravú službu Bohu, keď im práve o tom vydal Boží zákon, v ktorom vyjadril svoju vôľu. Za ten čas, kým Mojžiš šiel prevziať od Hospodina kamenné dosky Božieho zákona, Boží vyvolený ľud zabudol na pravého Boha, odklonil sa od Neho a obrátil sa k modle vo forme zlatého teľaťa, okolo ktorej tancoval a zabával sa. Tým privolal hnev Boží s následkami Božieho trestu. Rozhnevaný Mojžiš zničil modlu – zlaté teľa, ktorá nemá miesto u pravých Božích služobníkov. Aj novozmluvný ľud Boží mnohokrát nahrádza Boha modlami, falošnými bohmi. Sú rôzne modly, ktoré človeka zotročujú (alkohol, rozhlas, televízia, internet, športový ošial a iné, sebazbožštenie, zbožstvovanie ľudí). To sú však falošní bôžikovia, ktorí priniesú len sklamanie. Jasne hovorí Hospodin, kráľ Izraela: „*Ja som prvý, ja som i posledný, okrem mňa nieto Boha*“ (Iz 44, 6) a slovami 1. Božieho prikázania: *Ja som Hospodin, tvoj Boh... Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!*“ (2M 20, 2 – 3). Kto to z Izraelcov pochopil, bol zachránený. Náš reformátor Dr. Martin Luther to vysvetľuje niekoľkými krátkymi slovami: „*Máme sa Pána Boha nado všetky veci báť, Jeho milovať a v Neho samého dúfať.*“ Dr. M. Luther k tomu hovorí: „*Kto sa nebojí, ten sa nepokorí, ten sa nestane slabým, kto sa nestane slabým, ten nebude povýšený, a kto nebude povýšený, ten nevojde do nebeského kráľovstva. Keď sa ma niekto spýta, čo je najväčším zlom dnešnej doby, vtedy odpoviem: To, že sa ľudia neboja Pána Boha, preto sa množia samovraždy, mravný úpadok, nevernosť, rozpustilosť a všelijaké hriechy.*“ V tom sú Lutherove slová pravdivé. Boh však nechce, aby sme sa pred Ním triasli ako pred nejakým tyranom. On je našim dobrým, láskavým Otcom, ktorý nám preukázal tú najväčšiu lásku, že pre naše hriechy obetoval svojho jednorodného Syna, aby sme dosiahli večné spasenie. My máme Pána Boha milovať tým, že Mu budeme verne slúžiť a ochotne plniť Jeho vôľu. Každého, kto verne slúži Bohu, On uznáva za svoje dieťa. Keďže nám v našej biede a slabosti môže pomôcť jedine všemohúci, večný Boh, máme svoju nádej vkladať nie v smrteľných ľuďoch ani v pomínelných zemských veciach, ale v pravého Pána Boha. V Neho máme nadovšetko dúfať, lebo On bude mať posledné slovo. Držme sa Ho až do konca v tejto časnosti, aby sme mohli byť s Ním aj vo večnosti. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, náš nebeský láskavý Otec, ďakujeme Ti, že si nás v Krste svätom prijal za svoje dievky. Pre zásluhy Pána Ježiša Krista zmiluj sa nad nami v našich slabostiach a pokušeniach; daj nám sily zvíťaziť nad nimi. Ved' nás Duchom Svätým na ceste života správnym smerom, keď odbočujeme od Teba. Pomôž nám verne slúžiť Tebe až do smrti a víťazne vojsť do nebeského kráľovstva. Amen.

ThMgr. Zora Kachničová, evanjelická a. v. farárka na dôchodku, Čelovce (HOS)